

FAUNA

A Cunit trobem una fauna típicament mediterrània, com correspon a un indret litoral i eixut, discreta pel que fa a la diversitat biològica i als efectius poblacionals, fet comprensible si tenim present que les formacions forestals són modestes, conreus tradicionals, una marcada absència de punts d'aigua permanents i una molt acentuada pressió antròpica sobre el medi.

Aus:

Entre les aus trobem una diversitat apreciable entre les espècies més pròpies de les pinedes mediterrànies, com ara la mallarenga cua-llarga (*Aegithalos caudatus*), la mallerenga carbonera (*Parus major*), el bruel (*Regulus ignicapillus*), el gafarró (*Serinus serinus*) i el mosquiter (*Phylloscopus bonelli*), entre els petits insectívors, als quals cal afegir la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*) i la mallerenga blava (*Parus caeruleus*), bastant menys freqüents; així com el raspinell (*Certhia brachydactyla*), el colltort (*Jynx torquilla*) i el picot verd (*Picus viridis*), entre les espècies grimpadores que s'adapten també als conreus arboris de secà.

En els fondals i marges humits i/o ombrívols trobem la merla (*Turdus merula*), el pit roig (*Erithacus rubecula*) i el bitxac (*Erithacus rubecula*). També entre les espècies a cavall dels llocs oberts i les pinedes tenim abundants tudons (*Columba palumbus*), tords (*Turdus viscivorus*) i gafarrons (*Serinus serinus*).

En els espais conreats, erms i espais periurbans abunden les garses (*Pica pica*), la cuereta blanca (*Motacilla alba*), la tòrtora turca (*Streptopelia decaocto*), la puput (*Upupa epops*), el pardal comú (*Passer domesticus*), el pardal xàrrec (*P. montanus*) i el pinsà (*Fringilla coelebs*), i, més rares, la cadenera (*Carduelis carduelis*), la piula dels prats (*Anthus pratensis*) i la cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*).

En les zones de matollars abunden molt els tallerols de casquet (*Sylvia melanocephala*) i la cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), a més de trobar-hi bona part de les espècies anteriors.

Pel que fa als rapinyaires, espècies que tenen uns requeriments de tranquil·litat i extensió d'hàbitat major, s'han localitzat dues espècies que podrien tenir a Cunit una part important de la seva àrea de campeig, l'esparver (*Accipiter nisus*), a les bosquíries del fondo de Mas Santó i el xoriguer (*Falco tinnunculus*), a les zones de matollars de la serra de Sant Antoni i límit entre Cunit i Cubelles (per sota la C-32). A més d'aquestes, s'han vist d'altres espècies sobrevolant el terme, per bé que d'una manera més ocasional; aquest és el cas de

l'aligot (*Buteo buteo*), el falcó peregrí (*Falco peregrinus*) i el falcó vesper (*Pernis apivorus*).

Mamífers:

Entre els rossegadors i insectívors són força abundants, l'esquirol (*Sciurus vulgaris*) i el ratolí boscà (*Apodemus sylvaticus*), en les zones forestals, mentre que el ratolí de camp (*Mus spretus*) i la mussaranya comuna (*Crocidura russula*) les localitzem en les zones conreades. L'eriçó clar (*Atelerix algirus*) és present en les àrees de transició entre espais oberts i bosquines o marges amb cert recobriment vegetal. El conill (*Oryctolagus cuniculus*) és molt freqüent en les zones de matollars i erms herbacis. Finalment, el talpó comú (*Microtus duodecimcostatus*) el trobem en algunes terrasses d'origen sedimentari, de sòl tou i profund. Fins fa pocs anys era habitual que els esquirols i els eriçons entrin als jardins d'algunes

urbanitzacions, tot i que darrerament cada vegada es menys habitual donat que l'expansió urbanística, tendeix a limitar i aïllar les bosses d'hàbitats del sud de Cunit en relació amb la resta del municipi.

Pel que fa als gran mamífers (carnívors i omnívors) tenim la guineu (*Vulpes vulpes*), gairebé localitzada al sector nord de la C-32; el senglar (*Sus scropha*), que té la mateixa pauta de distribució encara d'una manera més acusada; la mostela (*Mustela nivalis*) i la fagina (*Martes foina*), molt més freqüents al sector nord però amb evidències de trànsit per sota del calaix de la riera de Cunit. Altres espècies possibles a Cunit són el teixó (*Meles meles*) i la geneta (*Genetta genetta*).

Val a dir que els grans mamífers més abundants de Cunit són els gossos domèstics, incloent-hi algun d'assilvestrat, els rastres dels quals es troben arreu, especialment al sud de la C-32 i també en les proximitats de les urbanitzacions dels sectors del nord del municipi. En menor mesura, també es detecta algun gat assilvestrat. Aquest fet té una rellevància notable, atès que és dissuassori per a la gran fauna, i empitjora la situació de per si delicada dels paquets d'espais lliures del sud del municipi, actualment sotmesos a una pressió humana relativament important i amb una extensió d'espais lliures força reduïda per garantir, a mig termini, el manteniment de poblacions viables de certes espècies en el conjunt dels espais naturals del terme (En aquest sentit val la pena tenir present, com a valor de referència, que una família de teixons requereix una extensió de territori o domini vital aproximat de 100 ha).

Rèptils:

Entre els rèptils s'ha detectat únicament les espècies més banals, a les quals afegim les que han estat citades en la mateixa quadrícula UTM CF86 (10x10km) de l'Atlas dels amfibis i rèptils de Catalunya i Andorra, descartant-ne aquelles que per llurs requeriments és dubtosa la seva presència a Cunit. Així, les espècies que amb seguretat són presents a Cunit inclouen el dragó comú (*Tarentola mauritanica*), la sargantana cuallarga (*Psammotriton algericus*), la sargantana comuna (*Podarcis hispanica*) i el llargardaix comú (*Timon lepidus*), entre els sauris. Als quals, amb certa probabilitat, caldria afegir el lludrió llistat (*Chalcides striatus*) i, amb menor probabilitat, el vidriol (*Anguis fragilis*) -de requeriments més higròfils- i el sargantaner petit (*Psammotriton hispanicus*) -propi de platges amb vegetació i erms poc alterats amb baix recobriment arbustiu. Pel que fa als ofidis, és gairebé segura la presència de la serp llisa meridional o rosa (*Coronella girondica*), de la serp verda (*Malpolon monspessulanus*), de la serp de ferradura (*Coluber hippocrepis*) i de la serp blanca (*Elaphe scalaris*).

Amfibis:

Pel que fa als amfibis, és present la granota comuna (*Rana perezi*), per bé que tant la riquesa d'espècies com el nombre d'efectius ha de ser limitat atès el migradíssim nombre de punts d'aigua a l'abast d'aquestes espècies. En aquest sentit, i per analogia amb indrets similars del litoral tarragoní, és d'esperar la presència del gripau corredor (*Bufo calamita*) i del gripauet (*Pelodytes punctatus*), espècies altament adaptades als ambients eixuts càrstics, que poden condicionar les seves postes a la presència puntual de petits tolls de poques setmanes de duració. Més dubtosa és la presència del tòtil (*Alytes obstetricans*) i, sobretot, del gripau comú (*Bufo bufo*) i la salamandra (*Salamandra salamandra*), espècies totes elles citades en les proximitats de la zona estudiada i amb uns requeriments de volums i/o persistència de les masses d'aigua força més exigents.